

زن، انقلاب، رهایی!

ما زنان ایران و افغانستان دست در دست هم با مبارزات مان علیه طالبان کابل و تهران، این زن ستیز ترین رژیم های جهان، نه تنها امید به ساختن جهان دیگری را در میان ستمدیدگان تقویت کرده ایم، بلکه به شور و شغف مبارزاتی و به پیشروی جنبش زنان در سراسر جهان یاری رسانده ایم. مردم جهان به ویژه زنان به چشم خود دیدند که چگونه زنان جسور، این پیشتازان خیزش انقلابی ۱۴۰۱، در ایران حجاب اجباری نماد حکومت اسلامی را سوزاندند و دود هوا کردند و این چنین به روابط قدرت پدر/مردسالارانه ضربه زدند. این مبارزه با شکوه و تاثیر شگرفی که در نتیجه آن ایجاد شده را می توان در جهانی شدن شعار «زن، زندگی، آزادی» در میان زنان مبارز و هنرمندان مترقی به روشنی دید. جهانیان شاهد مبارزات زنان در افغانستان بودند که در برابر طالبان ضد زن و خشونت های وحشیانه اش ایستادند و مانیفست خود را برای ادامه مبارزه پیش گذاشتند. آری ما بر بستر چنین شرایطی به استقبال ۸ مارس، روز جهانی زن می رویم.

در شرایطی به پیشواز روز جهانی زن می رویم که در پنج ماه گذشته زنان در ایران با مبارزات شورانگیز خود نا ممکن ها را ممکن ساختند. زنان به ویژه زنان جوان در خیزش انقلابی ۱۴۰۱ با حضور پرصلابت و پرشمار خود در مبارزات سراسر کشور، با شعارهای کوبنده علیه رژیم و با آتش زدن حجاب اسلامی، هم نقش پیشتازی مبارزه را بر عهده گرفتند و هم خیابان ها را تسخیر کردند. خیابان هایی را که جمهوری اسلامی طی ۴۴ سال گذشته با بکار گیری قوانین ضد زن و نیروهای های سرکوپگر، تلاش کرد از وجود زنان خالی کند، پس گرفتند و با به نمایش گذاردن قدرت خود، شکل تازه ای به آن بخشیدند. این مبارزه خیابانی نه تنها سلطه و قدر قدرتی جمهوری اسلامی پدرسالار را به مصاف طلبیده، بلکه به سلطه مرد بر زن نیز ضربه زده است. در حقیقت خیابان برای زنان به مکان مبارزاتی برای نشانه رفتن ارزش ها و معیارهای زن ستیزانه جمهوری اسلامی و بازتاب آن در اجتماع و خانواده بدل گشته است. نقش پیشگامی زنان در این خیزش، تحول بزرگی را در جامعه بوجود آورده و توانسته بر محتوا و دورنمای انقلابی آن تاثیر عمیقی بگذارد.

اما اگر مبارزه زنان شورشگری که در ۸ مارس سال ۵۷ علیه حجاب اجباری و دولت اسلامی تازه به قدرت رسیده را نبینیم و اگر ادامه این مبارزه که نسل به نسل توسط زنان ادامه یافت را نادیده بگیریم، آنگاه قادر به دیدن حلقه کلیدی ای که خیزش زنان علیه حجاب اجباری سال ۵۷ را به خیزش زنان علیه حجاب اجباری و آتش زدن آن در سال ۱۴۰۱ وصل می کند؛ نخواهیم شد و در این صورت از نقش و جایگاه ستودنی مبارزات زنان و دستاوردهای ماندگار و قابل اتکای خیزش انقلابی اخیر برای پیشروی جنبش انقلابی به طور کل و جنبش انقلابی زنان به طور خاص محروم خواهیم شد. دستاوردهایی که طی ۴۴ سال مبارزه زنان حاصل شد، در خیزش ژینا بصورت قدرتمندی تکامل یافت.

اولین و مهم ترین دستاورد زنان در خیزش ژینا، قطعیت بخشیدن به شکست ایدئولوژیک رژیم است. دومین دستاورد آن ایجاد تَرَک هایی است که به باورها و ارزش های پدرسالارانه در جامعه زد. سومین دستاورد این مبارزات، وارد آوردن ضربه ای مهم به مرکز گراها و پرو امپریالیست هایی است که خود را «فعال جنبش زنان» خوانده و فرصت طلبانه با حذف عامدانه سیر تکامل مبارزات ۴۴ ساله زنان علیه حجاب اجباری، خود را آغازگر این جنبش قلمداد می کنند. دستاورد چهارم این مبارزات، بالا بردن اعتماد به نفس زنان در مبارزه علیه یک حکومت زن ستیز و جامعه مردسالار است. دستاورد پنجم، این که قیام زنان علیه حجاب و آتش زدن آن در نقاط مختلف بویژه توسط زنان ملیت های گوناگون هم چون کردستان، نقش آنان را در پیشروی جنبش انقلابی زنان برجسته کرد. ششمین دستاورد این خیزش این است که ضرورت ایجاد تشکلات مستقل و توده ای زنان را در میان فعالین بطور خاص و در جامعه بطور کل برای یک تحول انقلابی که منافع زنان را در بر گیرد، بیش از گذشته به میان آورد. این دستاوردهای ماندنی، بدون شک سکویی خواهند بود برای پرش های بزرگتر. آن چه را که باید بر آن تاکید کنیم این است که از دل خیزش اخیر، ضرورت «انقلاب» به عنوان تنها راه حل تعیین تکلیف با کل نظام ستم و استثمار جمهوری اسلامی بیرون آمد. بدون هیچ تردیدی زنان و مبارزات متهورانه آنان در اتخاذ راه حل «انقلاب» در پاسخگویی به یک ضرورت دیرینه و عاجل، نقشی مهم و تعیین کننده ایفا کرد و تحول کیفی در جامعه را باعث شد.

برای ما زنانی که مبارزه خود را در کف خیابان، در خانه و مدرسه و دانشگاه، در محل کار و در همه عرصه های اجتماعی، علیه حجاب اجباری و در راستای برچیدن هر شکل از انقیاد و فرودستی پیش می بریم، انقلاب راه حل واقعی است؛ چرا که از این طریق و با زیر و رو کردن روابط تولیدی استثمارگرانه و از بین بردن کلیه ی روابط اجتماعی ستمگرانه، شرایط رهایی برای ما و کل ستمدیدگان فراهم خواهد شد. تنها از این طریق می توانیم کلیه افکار پوسیده و ضد زن را مورد چالش جدی قرار دهیم و به مبارزه آگاهانه برای ریشه کن کردن سنت های ارتجاعی و فرهنگ پدر/مردسالار ریشه دار در جامعه که دست و پای مردم را بسته است، دامن زنیم. در این مسیر است که می توانیم زمینه مناسبی را برای پیشبرد مبارزه با جهل و خرافه هموار کنیم. بر این بستر می توانیم بطور گسترده تر اتحاد و همبستگی جهانی جنبش رادیکال زنان را ممکن سازیم. با چنین تحولاتی است که شعار «زن، انقلاب، رهایی» مادیت می یابد.

در همین دوره سرنوشت ساز، دوره ای که زن و مرد بویژه نیروهای آگاه در این خیزش با چنگ و دندان و هزینه دادن برای انقلاب واقعی مبارزه می کنند، ما با دشمنانی روبرو هستیم که به نام ما زنان علیه ما توطئه می چینند و تلاش دارند با بهره برداری از مبارزات مان نردبانی برای قدرت گیری خود و طبقه شان بسازند. این دارو دسته با اتحاد و ائتلاف های ارتجاعی و با زور رسانه های جریان اصلی فارسی زبان، تمام توان خود را به کار گرفته اند که با اتکا به امپریالیست های غربی و درخواست از آنان برای رژیم چنج مانع پیشروی مبارزات و عمق یابی آن شوند؛ تا بدین طریق بتوانند خواسته های مردم در کل و خواسته های زنان را به طور خاص تنها در چارچوب «پوشش آزاد» محصور و انقلاب را از محتوا خالی کنند.

در شرایطی که استقبال ۸ مارس روز جهانی زن می رویم که مبارزات زنان در افغانستان علیه طالبان، یکی از ضد زن ترین حکومت های جهان، از مشخصه های آن شده است. زنانی که با عزم و اراده مبارزاتی در برابر طالبان، این ارمغان امپریالیست های آمریکایی و مرتجعین منطقه ای، به پا خاسته اند. زنانی که در صحنه مبارزه با طرح شعار هایی هم چون «نان، کار، آزادی» صدای کل ستمدیدگان شده اند و نقش پیشتاز خود را ایفا می کنند. زنانی که با مبارزات خود در برابر طالبان و نیروهای سرکوبگرش الهام بخش زنان در سراسر جهان شده اند. زنانی که با مبارزات خود نشان داده اند که طالبان به راحتی نمی تواند با زور و اجبار و خشونت های وحشیانه، آنان را به خانه براند و در پستوی خانه ها محبوس کند. مبارزات زنان در برابر جنگی که طالبان به آنان تحمیل کرده ادامه یافته و این نیروی زن ستیز را با چالشی جدی روبرو کرده است، چالشی که نه تنها تا سرنگونی با آن درگیر خواهد بود بلکه به طور روزافزونی بر شدت و حدت آن افزوده خواهد شد.

مقاومت و مبارزه زنان نشان می دهد که این مبارزات در جامعه به ویژه در میان دانش آموزان، دانشجویان و زنان جوان ریشه عمیقی دارد و زنان آگاه می توانند با متشکل کردن، سازمان دادن و پیش گذاشتن برنامه و نقشه برای ارتقای آگاهی انقلابی، بستری مناسب برای پیوستن این دسته از زنان و زنان دیگر ایجاد کرده و این گونه شرایط را برای پیشروی مبارزات گسترده و هدفمند آماده تر کنند.

به پیشواز ۸ مارس روز مبارزاتی زنان در سراسر جهان می رویم تا بتوانیم با اتکا بر دستاوردهای مبارزات شکوهمند زنان در خیزش ژینا در ایران و مبارزات شجاعانه زنان در افغانستان، دامنه حمایت و همبستگی انترناسیونالیستی را در میان خواهران هم سنگرمان گسترده تر کنیم و این گونه صفوف مبارزاتی مان را برای ساختن آینده، آینده ای فارغ از ستم جنسی و جنسیتی و طبقاتی رقم زنیم.

سازمان زنان هشت مارس (ایران-افغانستان)

۸ مارس ۲۰۲۳ / ۱۷ اسفند ۱۴۰۱